

**ДОДАТКОВИЙ ПРОТОКОЛ
ДО ЄВРОПЕЙСЬКОЇ КОНВЕНЦІЇ ПРО ВИДАЧУ
ПРАВОПОРУШНИКІВ ***

Страсбург, 15 жовтня 1975 року

European Treaty Series/86

* Офіційний переклад

Держави-члени Ради Європи, які підписали цей Протокол,

враховуючи положення Європейської конвенції про видачу правопорушників, відкритої для підписання у Парижі 13 грудня 1957 року (далі "Конвенція"), і зокрема статей 3 та 9 Конвенції,

вважаючи за доцільне доповнити ці статті з метою посилення захисту людства та окремих осіб,

погодились про таке:

Глава I

Стаття 1

Для цілей застосування статті 3 Конвенції політичні правопорушення не включають:

- a) злочини проти людства, зазначені в Конвенції про запобігання злочинів геноциду та покарання за нього, яка була ухвалена Генеральною Асамблеєю Організації Об'єднаних Націй 9 грудня 1948 року;
- b) порушення, зазначені у статті 50 женевської Конвенції про поліпшення долі поранених і хворих у діючих арміях (1949 рік), статті 51 женевської Конвенції про поліпшення долі поранених, хворих та осіб, які потерпіли корабельну аварію, із складу збройних сил на морі (1949 рік), статті 130 женевської Конвенції про поводження з військовополоненими (1949 рік) та статті 147 женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни (1949 рік);
- c) будь-які аналогічні порушення законів війни, діючих на час набрання цим Протоколом чинності, і існуючих на цей час звичаїв війни, які не передбачені у вищезазначених положеннях Женевських конвенцій.

Глава II

Стаття 2

Стаття 9 Конвенції доповнюється нижченаведеним текстом, при цьому первісна стаття 9 Конвенції стає пунктом 1, а нижезазначені положення - пунктами 2, 3 і 4:

"2. Видача особи, щодо якої було постановлене остаточне судове рішення в третій державі, яка є Договірною Стороною Конвенції, за одне правопорушення (або декілька правопорушень), у зв'язку з яким був зроблений запит про видачу, не здійснюється:

- a) якщо вищезгаданим судовим рішенням вона була виправдана;
- b) якщо термін ув'язнення або інший захід, який був їй призначений:
 - i. був відбутий повністю;
 - ii. повністю, або у невиконаній його частині, не відбувався через помилування чи амністію;
- c) якщо суд визнав правопорушника винним, але без призначення міри покарання.

3. Однак у випадках, зазначених у пункті 2, видача правопорушника може здійснюватися:

- a) якщо правопорушення, у зв'язку з яким було постановлене судове рішення, було вчинене проти особи, установи або будь-якого майна, що має публічний статус в запитуючій державі;
- b) якщо особа, щодо якої було постановлене судове рішення, сама мала публічний статус в запитуючій державі;
- c) якщо правопорушення, у зв'язку з яким було постановлене судове рішення, було вчинене

повністю або частково на території запитуючої держави або у місці, яке розглядається як її територія.

4. Положення пунктів 2 і 3 не зашкоджують застосуванню більш широких національних положень, що стосуються принципу ne bis in idem, який притаманний іноземним судовим рішенням”.

Глава III

Стаття 3

1. Цей Протокол відкрито для підписання державами-членами Ради Європи, які підписали Конвенцію. Він підлягає ратифікації, прийняттю або затвердженню. Ратифікаційні грамоти або документи про прийняття чи затвердження здаються на зберігання Генеральному секретарю Ради Європи.

2. Цей Протокол набирає чинності через 90 днів від дати здачі на зберігання третьої ратифікаційної грамоти або третього документа про прийняття чи затвердження.

3. Стосовно будь-якої держави, яка підписала цей Протокол і яка ратифікуватиме, прийматиме або затверджуватиме його після набрання ним чинності, Протокол набирає чинності через 90 днів від дати здачі на зберігання її ратифікаційної грамоти або документа про прийняття чи затвердження.

4. Держава-член Ради Європи не може ратифікувати, прийняти або затвердити цей Протокол, якщо вона одночасно або раніше не ратифікувала Конвенцію.

Стаття 4

1. Будь-яка держава, яка приєдналася до Конвенції, може приєднатися до цього Протоколу після набрання ним чинності.

2. Таке приєднання здійснюється шляхом здачі на зберігання Генеральному секретарю Ради Європи документа про приєднання, який набирає чинності через 90 днів від дати його здачі на зберігання.

Стаття 5

1. Будь-яка держава, під час підписання або здачі на зберігання своєї ратифікаційної грамоти або свого документа про прийняття, затвердження чи приєднання, може визначити територію (території), до якої застосовуватиметься цей Протокол.

2. Будь-яка держава, під час здачі на зберігання своєї ратифікаційної грамоти або свого документа про прийняття, затвердження чи приєднання або в будь-який інший час після цього, заявлю на ім'я Генерального секретаря Ради Європи може поширити дію цього Протоколу на будь-яку іншу територію (території), яка визначена в цій заяві і за міжнародні відносини якої вона несе відповідальність або від імені якої вона уповноважена брати зобов'язання.

3. Будь-яка заява, зроблена відповідно до попереднього пункту, може стосовно до будь-якої території, визначеної в цій заяві, бути відклікана згідно з процедурою, передбаченою статтею 8 цього Протоколу.

Стаття 6

1. Будь-яка держава, під час підписання або здачі на зберігання своєї ратифікаційної грамоти або свого документа про прийняття, затвердження або приєднання, може заявити про те, що вона не приймає одну чи іншу із глав I або II.

2. Будь-яка Договірна Сторона може відклікати заяву, зроблену відповідно до попереднього пункту, шляхом перепровадження заяви на ім'я Генерального секретаря Ради Європи, яка набирає чинності від дати її отримання.

3. Ніякі застереження до положень цього Протоколу не дозволяються.

Стаття 7

Європейський комітет Ради Європи з проблем злочинності інформується щодо застосування цього Протоколу і вживає всіх необхідних заходів для сприяння дружньому врегулюванню будь-яких труднощів, які можуть виникнути у зв'язку з його застосуванням.

Стаття 8

1. Будь-яка Договірна Сторона може, у тому, що її стосується, денонсувати цей Протокол шляхом перепровадження повідомлення на ім'я Генерального секретаря Ради Європи.
2. Така денонсація набирає чинності через шість місяців від дати отримання такого повідомлення Генеральним секретарем.
3. Денонсація Конвенції автоматично означає денонсацію цього Протоколу.

Стаття 9

Генеральний секретар Ради Європи повідомляє держави-члени Ради і будь-яку державу, яка приєдналася до Конвенції, про:

- a) будь-яке підписання;
- b) здачу на зберігання будь-якої ратифікаційної грамоти або будь-якого документа про прийняття, затвердження чи приєднання;
- c) будь-яку дату набрання чинності цим Протоколом відповідно до статті 3 Протоколу;
- d) будь-яку заяву, отриману на виконання положень статті 5, і будь-яке відкликання такої заяви;

- e) будь-яку заяву, зроблену на виконання положень пункту 1 статті 6;
- f) відкликання будь-якої заяви, здійснене на виконання положень пункту 2 статті 6;
- g) будь-яке повідомлення, отримане на виконання положень статті 8, і дату, з якої денонсація набирає чинності.

На посвідчення чого нижепідписані належним чином на те уповноважені представники підписали цей Протокол.

Вчинено у Страсбурзі п'ятнадцятого дня жовтня місяця 1975 року англійською і французькою мовами, причому обидва тексти є однаково автентичними, в одному примірнику, який зберігатиметься в архіві Ради Європи. Генеральний секретар Ради Європи надсилає засвідчені копії цього Протоколу кожній державі, яка підписала цей Протокол і яка приєдналася до нього.